

udgøre et Beløb af 3,806,000 Kr., altsaa et større Beløb end det, Indkomstskattens 3 pCt. indbringer Kommunen. Disse 3 Skatter ere ganske sikkert Skatter, som hvile paa den faste Ejendom, men de kjøbenhavnske Borgere maa betale dem gennem deres Husleje, og man maa medregne dem i de kommunale Skatter, men derved forhøjes de 3 pCt. til omtrent 7 pCt., saa man vil se, at de kommunale Skatter her i Kjøbenhavn staa fuldt paa Højde med de kommunale Skatter andre Steder. Derfor er det saa meget mere urimeligt, at Regeringens Lovforslag om Statsindkomstskatten yderligere belaster saa smaa Indtægter, som Indtægter paa 1,200 Kr. ere her i Kjøbenhavn.

Foruden den ny Byrde, der saaledes lægges over paa den fattige Befolknings Skuldre, kommer tillige en Forøgelse af Byrderne ved den Lov, vi i dette Øjeblik have til Behandling. Det vil her for de allerfleste Forbrugeres Vedkommende komme til at dreje sig om saadan noget som 5—6—7 Kr. om Aaret. Hvis et saadant Lovforslag ikke var blevet forelagt i Forbindelse med en Skattereform, som har til Hensigt at bringe Skattelettelse til en Del af Befolkningen, hvis det var fremkommet under Forhold, hvor vort Land led under en almindelig Nødstilstand, hvor det gjaldt om at skaffe de størst mulige Midler til Veje, om at benytte alle Hjælpekilder for at redde Landet ud over en Krise, er jeg overbevist om, at der ikke fra den Side, jeg tilhører, vilde blive rejst en eneste Indvending. Men saaledes er Situationen jo ikke, Situationen er snarere den modsatte. Dette Lovforslag fremkommer den høje Regering med samtidig med, at den foreslaar en Skattereform, som vil koste Statskassen betydelige Summer, og hvis Hovedformaal dog væsentlig er at bringe de besiddende Klasser her i Landet en Skattelettelse. Og naar man ser dette Lovforslag i den Forbindelse, forekommer det mig, at man maa sige, at dette Lovforslag er i allerhøjeste Grad uretfærdigt. Jeg har selvfølgelig ikke noget mod, at man søger at regulere Skattebyrderne inden for de besiddende Klasser. Jeg mener, at naar Hartkornet er overbebyrdet med Skatter, og der er andre formuende Mennesker her i Landet, som ikke ere saa overbebyrdede med Skatter, men som have større Skatteevne, saa er det fuldstændig naturligt og rigtigt at regulere Skatterne saaledes, at man skaffer Lettelser paa de Punkter, hvor Bebyrdselen er stærkest. Men jeg mener, at en

saadan Regulering skal foregaa inden for de besiddende Klassers Kreds, den skal ikke foregaa paa den Maade, her foreslaas, at man regulerer Skatten til Fordel for de besiddende, og saa vælter Skattebyrden over paa de besiddelsesløse, paa de fattigste i Samfundet. Det er dette, at lovgive paa en saadan Maade, jeg maa betegne som Uretfærdighed.

Nu ser jeg nok, at det i dette Lovforslag antydningssvis er omtalt, at Halydelen af denne ny Skat skulde henlægges til en Alderdoms- og Invalideforsikringsfond, men jeg anser denne Bestemmelse snarest som Sukker, der er strøet paa denne Pille, for at den lettere kan glide ned; thi det forekommer mig, at man ikke har nogen som helst Garanti for, at Lovgivningsmagten vil vedtage en Lov, som hjemler en saadan Fond Ret til at bestaa. Det forekommer mig, at hvis den høje Regering havde Ønske om at oprette en saadan Fond, burde den forud have forelagt Lovforslag herom, saaledes at man kunde se, hvorledes denne Fond skulde indrettes, og kunde faa en bestemt Mening om, hvorvidt en Lov i den Retning vilde blive vedtagen. Det har man jo nu ikke. Men saa vil jeg yderligere tilføje, at selv om man vilde forudsætte, at det vilde kunne lykkes den nuværende Regering at gennemføre et Lovforslag i den Retning, vil jeg dog alligevel nære store Betænkeligheder ved at fundere en saadan human Institution, som der her er Tale om i Lovforslaget, paa en Brændevinsskat. Jeg tror ikke, at det er det rette Grundlag at fundere en saadan Institution paa.

Der blev af det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Holch) forleden Dag udtalt et Ønske om, at disse Skattelove maatte blive underkastede en grundig Behandling her i Tinget, for at det kunde komme til at staa Befolkningen klart, hvad disse Love i Virkeligheden indeholdt. Jeg kan i et og alt slutte mig til det ærede Medlems Ønske i denne Retning. Jeg ønsker ogsaa, at det maa komme til at staa Befolkningen klart, hvad disse Love indeholde. Jeg er overbevist om, at der i Befolkningens Bevidsthed vil danne sig et Billede af Resultatet af disse Loves Gennemførelse, som vil forme sig til en Skikkelse, der med den ene Haand rækker Millioner ud til de besiddende Klasser og med den anden Haand rækker de tunge Byrder ud til de besiddelsesløse og de fattige. Jeg tror ikke, at disse Skattelove i Forbindelse med denne Lov have Udsigt